

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כבוד השופט: סא"ל ערן לאופמן

התביעה הצבאית

(באמצעות סרן נאורת מאיר – לא נוכחת)

נגד

ש"ב"ס - לא נוכח

סאלם ת.ז.

הנאשם:

(באמצעות ב"כ עו"ד סמדר בן נתן – לא נוכחת)

רמ"שית: טור' אסתי מזרחי

אב"ד פותח את הישיבה.

ה ח ל ט ה

18 בפניי בקשה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. הנאשם מואשם בכתב אישום מתוקן ב-3 פרטי אישום ובהם חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת והפרת הוראה בדבר סגירת שטח.

22 בקשות התביעה התבטסה בעיקר על אמרתו של עד תביעה מסי' 2 מיום 4.1.09 בעמוד I ו-2 בכל הנוגע לפרטי אישום הראשון והשני כאשר עדי תביעה מסי' 4 ו-5 באמרותיהם מבססים את פרט האישום השלישי.

27 הנאשם בהודעתו מאשר שלא היה לו מעולם היתר אישי להיכנס ולשחות בשטחי איו"ש אך לטענתו היה לו היתר קבוצתי לפליטים ממחנה ג'בליה. כן הודה הנאשם כי בעת מעצרו לא היה לו היתר לשחות בבית לחם.

31 עד תביעה מסי' 2 באמרתו מיום 04.01.09 מצוין כי הוא גויס לחוליה צבאית בידי איאד סאלם וכן מאשר כי סוכם על הקמת חוליה צבאית יחד עם אדם בשם באסל. בהמשך עדותו, מצוין עד תביעה מסי' 2 לבני קשר עם הנאשם ובאסל לצורך הקמת חוליה צבאית אשר למרבה המזל לא יצאה אל הפועל.

36 מנגד, טענה הסנגורית שאין מדובר בהתאחדות בלתי מותרת, כי מדובר בחברות מופסקות וכי הנאשם הוא שוטר במשטרה הפלסטינית וכי עד תביעה מסי' 2 שייך לביטחון המסכל. ככל מקרה מדובר לטענתה בפעילות שחסיימה בשנים 2004-2005 ובחוליה שכבר לא קיימת. עוד טענה הסנגורית כי התביעה לא עמדה בנטל התוכחה לגבי קיום התאחדות בלתי מותרת והאם הארגון הנטען עומד בתנאים אלה. לשיטתה יש להוכיח קיום ארגון באמצעות חוות דעת מומחה או בהיעדרה, להעלות באופן ברור מן הראיות. עוד טענה הסנגורית כי הנאשם, שהוא שוטר, לא הפר הוראה של סגירת שטח מאחר והתביעה לא הוכיחה הוראה שכזאת לגבי השטח הנטען ומה גם שהנאשם הועבר כשוטר במשטרה הפלסטינית בשנת 1995, לצורך הצבה לתפקידו ובאותה עד תביעה מסי', לא נדרשו היתרים מכל סוג כדי לעבור מרצועת עזה לגדה המערבית. לטענתה עבר הנאשם פעמים רבות מאז אל הגדה, תעודת הזהות שלו נבדקה בכל פעם במעבר ומעולם לא נאמר לו ששהייתו הינה בלתי חוקית, או שהוא נדרש להסדיר את העניין בהיתר רשמי. עוד טענה הסנגורית כי הנאשם נעצר ביום 26.3.09 וכי הוצא כנגדו צו גירוש (4 ברשימת עדי התביעה) אך בינתיים עוכב הגירוש ע"י ביהמ"ש העליון בהחלטה מיום 07.06.09 – בג"צ 2786/09 (כבוד השופט חנן מלצר).

51 עוד הוסיפה הסנגורית כי תחת גירוש, בחרה המדינה בהגשת כתב אישום, שאינו צעד ראוי בנסיבות העניין. התובעת בתשובתה טענה כי מעצם הדיבר "חוליה צבאית" יש להניח שמדובר באי חוקיות ומתוך הקשר למפעיל בעזה, הרי יש בכך משום חתירה תחת מדינת ישראל ועל כן מדובר בהתאחדות שמטרותיה חיינן בלתי מותרות וכזאת, אינה מחייבת הכרזה או חוות דעת, שכן פעילות צבאית לא יכולה להיות אלא פעילות נגד ביטחון האזור. עוד טענה התביעה, כי עצם הכחשתו של הנאשם היא הנותנת כי יש בכך להסתיר שמדובר בפעילות צבאית בלתי חוקית כנגד מדינת ישראל. עוד טענה התובעת כי גם על פי פסיקת ביהמ"ש לערעורים עצם הכוונת להצטרף

מס' תיק: 3122/09

תאריך: כד' תמוז, תשס"ט
16 יולי, 2009

1 לחוליה צבאית או אף חברות ערטילאית, יש בהן כדי להקים מסוכנות (ע"מ 1742/09). עוד טענה
 2 התובעת כי מאחר ועל פי אמרותיו של עד תביעה מס' 2 יש לראות בעצם הניסיון לקיום המפגשים
 3 כהמשך פעילות צבאית של החוליה וזה אומר שהחוליה עודה קיימת וחברות עודה קיימת אף
 4 בחודש נובמבר 2008. עוד הוסיפה התובעת, כי מעצם הכחשת הנאשם את הפעילות, הרי שעל פי
 5 הלכת קוואסמה אין בכך שום הוכחה לחברות מופסקת, שכן הנאשם לא טען להפסקת החברות
 6 אלא הכחיש את החברות ורב ההבדל בין שתיים אלה. באשר להיתר שהיה לשטחי איו"ש
 7 הפנתה התובעת לצו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 34) תשכ"ז 1967, שקובע
 8 בסעיף 1 הכרזה על כל שטח הגדה המערבית כשטח סגור. עוד טענה התובעת כי הנאשם למעשה
 9 מודה באמרתו מיום 26.3.09 עמוד 2 שורה 13 כי לא היה לו היתר ודי בכך.

10
 11 בדיון בבקשת המעצור עד לתום ההליכים המשפטיים, פוסק ביהמ"ש על סמך הראיות שהוצגו
 12 בפניו. בשלב זה אין ביהמ"ש בחק את הראיות לעומקן אלא על פניהן בלבד ואף אין הוא יכול
 13 לקבוע תאכו עד זה או אחר דובר אמת אם לאו. עוד יצוין כי פעמים השיקולים אשר שוקל
 14 ביהמ"ש אכו יש עילת מעצר אם לאו אינם השיקולים אשר ינחו אותו בסופו של יום האם יורשע
 15 הנאשם בכתב האישום על פי פרטיו ועל כן חבדיקה היא רק בקיום ראיות לכאורה. פעמים ייתכן
 16 ומססנותיו של ביהמ"ש בשלב המעצר יהיו שונות בתכלית מאלו שינחו אותו בסופו של יום.

17
 18 כפי שנראה מן העדויות אשר הונחו בפני ביהמ"ש, היה הנאשם מעורב בחודש נובמבר 2008,
 19 דחינו בעת האחרונה, בפעילות אשר ניתן לראותה כהמשך ישיר לפעילות הצבאית בשנים 2004 ו-
 20 2005. עד תביעה מס' 2 נזאל ריא בעדותו מיום 04.01.09 מפליל את הנאשם בכל הקשור לפרט
 21 האישום השני כאשר הכוונה היא ל"חוליה צבאית", אשר מעצם אמרותיו של הנאשם עצמו ואי
 22 הכחשתו סבור אני כי ניתן לראות בה התארגנות שמטרתיה הינן פגיעה במדינת ישראל וכביטחון
 23 האזור ועל כן ככזו אינה מחייבת חוות דעת מומחה או הכרזה ע"י שר הביטחון והיא ניתנה
 24 לחילמד מההגדרה השירותית אשר בסעיפים 84 ו-85 לתקנות ההגנה (שעת חירום).

25
 26 באשר לפרט האישום השלישי, כפי שראינו הנאשם הודה כי אין בידו היתר לשהיה כדן וכבר
 27 נפסק י"כ אין אדם משים עצמו רשע"י. מתוך אמרות הנאשם ומדברי הסגורית אנו למדים כי
 28 הנאשם שוהה שנים רבות בתחום הגדה המערבית ולא ביקש היתר שהיה מסודר בסוכרו כי אינו
 29 נצרך להיתר שכזה. מבלי להיכנס לסוגיית היתר, סבורני כי מעצם העובדה כי הנאשם הודה
 30 שהינו שוהה באיו"ש שלא כדן וכי לא ביקש להשתקע באזור שנים רבות, סבורני כי התמלאו
 31 יסודות העבירה הנטענת מתד וכי לא הוכח קיום היתר שהיה כללי, לו טענה הסגורית מאידך.
 32 לעניין זה ראה גם סעיף 6 לצו בדבר מניעת הסתננות (מס' 329) תשכ"ט 1969.

33
 34 לסיכום, סבורני כי נוכח הראיות דלעיל, דומני כי אין מדובר בחברות מופסקת וכי הנאשם הינו
 35 שוהה לכאורה, ללא היתר כדן בשטחי איו"ש וכי אכן פעל לכאורה, בהתאחדות בלתי מותרת,
 36 שהיא חוליה צבאית, אשר שמת לה למטרה לפגוע בביטחון האזור, או במדינת ישראל ויש לראות
 37 בפעולות שבתצו לאחרונה (נובמבר 2008), משום פעולות של ביצוע שירות במסגרת התאחדות
 38 בלתי מותרת לכאורה.

39
 40 מכלל האמור לעיל עולה כי הנאשם לא עמד בנטל הראיה המוטל על כתפיו להוכיח חברות
 41 מופסקת מכוח הלכת קוואסמה.

42
 43 אשר על כן ולאור האמור לעיל, נתמלאו העילות לקיום מסוכנות מעצם החברות וביצוע השירות
 44 ועל כן אני קובע כי הנאשם יישאר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

45
 46 אני קובע את התיק להקראח ליום 04.08.09 בפני כב' השופט מנחם ליברמן.

47
 48 ניתן וחדע היום, 16/07/09, בהיעדר הצדדים.

49
 50
 51
 52

שופט
 מ' 3110495
 שופט צבאי
 בית המשפט המחוזי ירושלים